

Parannus - osallisuutta Löytäjän iloon

Luuk. 15:1-10

1. *Publikaaneja ja [muita] syntisiä tuli Jeesuksen luo kuulemaan häntä.*

2. *Fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat sanoen: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."*

3. *Jeesus esitti heille tämän vertauksen:*

4. *"Jos jollakin teistä on 100 lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikä hän jätä niitä 99 erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes sen löytää?"*

5. *Löydettyään sen hän panee sen iloiten olalleen.*

6. *Tultuaan kotiin hän kutsuu kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'.*

7. *Minä sanon teille: samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin 99 vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse parannusta.*

8. *Tai jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa, ja hän kadottaa yhden niistä, eikä hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi tarkoin, kunnes sen löytää?*

9. *Löydettyään sen hän kutsuu kokoon ystäväntärensä ja naapurinaiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin rahan, minkä olin kadottanut'.*

10. *Minä sanon teille: Jumalan enkeleillä on samoin ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."*

Todellinen ilo

Haluaisitko Sinä löytää elämäsi kestävän ja pysyvän ilon, joka ei olisi olosuhteista riippuvaa? Iloa elämän harmauteen moni tavoittelee sitä koskaan löytämättä. Toki elämässä saattaa olla iloisia hetkiä, kun menestyy koulussa tai työelämässä, kun vietetään häitä, kun lapsi syntyy, kun kuulee hyvän uutisen, kun saavuttaa päämääränsä jne. Mutta nuo iloiset hetket ovat kovin ohikiitäviä ja arjen harmaus, raskaat kokemukset, ahdistukset, kivut sairaudet, taloushuolet, ihmissuhdevaikeudet, eron ikävä, suru jne ovat usein kovin pitkäkestoisia.

Mistä ilossa pohjimmiltaan on kysymys? Kiinalainen kirjoitusmerkki määrittelee ilon siten, että kaksi sotilasta istuu vastatusten pöydän ääressä ja heillä molemmilla on malja kädessään ja he juomasta nauttiessaan jakavat keskenään tuntojaan, keskustelevat, kokevat tulevansa ymmärretyksi ja ymmärtävät toisiaan.

Kieltämättä arjen ilo on juuri siinä, että ihmiset voivat aidosti kohdata toisensa ja jakaa sydäntään toistensa kanssa. Toisaalta hyvienkin ystävien, jopa aviopuolisoiden keskinäisessä ajatuksen vaihdossa syntyy helposti tunto, että toinen ei syvimmiltään sittenkään ymmärrä minua. Siksi sydämensä kaikkein syvimpiä tunteja ei hevin uskalla toisille jakaa. Tekee todella kipeää, jos tulee kuitenkin väärin ymmärretyksi.

Mutta on kuitenkin Yksi, joka ymmärtää kaiken ja jolle voi koko sydämensä asiat jakaa ilman pelkoa väärinymmärretyksi tulemisesta. Hän on Herra Jeesus Kristus. Rukous on se paikka, jossa voi sydämensä pohjiaan myöten jakaa Herran kanssa. Raamatun sanassa Herra taas jakaa omilleen sydämensä salaisuudet. Hän kutsuu omiaan ystävikseen eikä salaa heiltä mitään sydämensä halusta ja tahdosta ja ajatuksista. Kristillinen rukous onkin jotain muuta kuin pyyntöjen latelua. Se on sydämen jakamista Herran sydämen kanssa.

Yksinäisyys - ilon vastakohta

Ilon vastakohta on yksinäisyys. Yksinäisyyden syytä on tietysti monia, mutta eräs keskeinen syy on se, että keskusteluyhteys jonkun tai joidenkin läheisten ihmisten kanssa on katkenut. Sijaan on hiipinyt katkeruus, joka on ilon pahin vihollinen. Missä on katkeruutta, siellä ei ilo pitkään viihdy.

"Kulkeeko kaksi yhtä matkaa, elleivät ole keskenään sopineet?" kysyy Herra sanassaan. Tämä sana koskee yhtä lailla ihmissuhteita kuin myös suhdetta Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Ihmisen luontainen ylpeys sanoo: "Se oli tuon toisen syy." En voi enkä halua olla tekemisissä enää tuon tai tämän ihmisen kanssa. Niin kun katsomme elämää taaksepäin, menneisyydessämme on enemmän tai vähemmän niitä ihmisiä, jotka olivat meille läheisiä ystäviä, työtovereita, koulutovereita, sukulaisia jne, mutta joiden kanssa emme enää pitkään ole olleet missään tekemisissä.

Pahinta on se, että olemme kääntäneet selkämme myös Herralle Jeesukselle, Hänelle, joka on meidät luonut ja kulkeneet teitä, jotka ovat meidän mielestämme parempia kuin Hänen tahtonsa polku. Voi olla, että olemme kuvitelleet löytävämme suuremman ilon ja onnen ja vapauden, kun olemme juosseet pois Luojamme luota. Mutta lopputulos onkin ollut aivan toista. Olemme joutuneet yksinäisyyteen, masennukseen, katkeruuteen ja menettäneet kyvyn iloita puhtaalla tavalla.

Ilouutinen - evankeliumi

Evankeliumi, Raamatun suuri uutinen on ilosanoma siksi, että se kertoo, että Herra Jeesus Kristus ei hylkää meitä yksinäisyytemme ja ilottomuutemme valtaan. Hän etsii meitä, Hän rakastaa poispoikenneita ja eksyneitä. Hän haluaa ja kykenee palauttamaan meidät elävän Jumalan yhteyteen. Hän kykenee myös antamaan meille sydämen, joka kykenee antamaan anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan.

Evankeliumin uutinen kertoo, että Jumalalle ei ole mitään sen suurempaa iloa, kuin saada antaa anteeksi ja palauttaa ihminen yhteyteensä, jossa Hän saa jakaa omaa rakkauttaan ja iloaan meille.

Armahtajan ilo

Luukkaan evankeliumin kuuluisa 15 luku sisältää yhden ainoan, mutta kolmiosaisen vertauksen. Vaikka usein tuhlaajapoika-vertausta käsitellään ikään kuin aivan omana vertauksenaan, sen syvin merkitys avautuu vain tämän kolminaisen vertauksen kokonaisuudesta käsin. Vertauksessa on kysymys Jumalan Pyhän kolminaisuuden kolminkertaisesta ilosta, kun syntinen ihminen on saatu pelastetuksi takaisin Luojansa, Lunastajansa ja Pyhittäjänsä yhteyteen. Meillä on Jumala, joka ei mistään niin paljon iloitse kuin siitä, että Hän saa armahtaa syntisen ja palauttaa kadonneen rakkautensa ihmeelliseen yhteyteen.

Hyvä paimen

Vertauksen ensimmäinen osa puhuu siitä Hyvästä Paimenesta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka etsii kadonnutta lammasta. Kun lauma illan suussa tuotiin laitumelta ja laskettiin, paimenella oli noin kaksi tuntia aikaa löytää laumasta eksyksiin joutunut lammas. Sitten laskeutui yö ja villipedot hoitivat kadonneen suihin.

Miten paimenen on mahdollista löytää kadonnut lammas, sillä hänen huutonsa eivät välttämättä kannaksyntyneen luo eikä eksyneen määkiminen hänen korviinsa. Vastaus on yksinkertainen. Paimenella on koira, joka jälkien hajun perusteella kykenee jäljittämään eksyneen.

Paimen joutuu siksi kulkemaan täsmälleen saman reitin, kuin minkä eksyksiin joutunut lammaskin. Samalla tavalla Jeesus Kristus joutui kulkemaan meidän harharetkemme, Hän ikään kuin noukki matkan varrelta jokaisen meidän syntimme ja lankeemuksemme ja kantoi niiden vastuun Golgatan hirvittävässä tuskissa meidän puolestamme ja meidän hyväksemme.

Meidän tiemme meidän perässämme kuljettuaan Jeesus lopulta löytää meidät. Hän meidän rikkomustemme tähden väsyksiin asti kulkenut, ristin tuskiin rääkätty Hyvä Paimen tulee ja ihmeellisellä ylönousemusvoimallaan tarttuu meihin - omien syntiemme väsyttämiin ja rikki lyömiin, nostaa meidät olalleen ja kantaa kotiin.

Kaiken tämän Hän tekee suurella ilolla. Hän kokoaa ystävänsä ja iloitsee yhdessä heidän kanssaan siitä, että syntinen löydettiin ja pääsi osalliseksi Jumalan pelastavasta armosta.

Vertauksen ensimmäinen osa kertoo siis Jumalan Pyhän kolminaisuuden toisesta Persoonasta ja siitä suunnattomasta ilosta, minkä Hänelle tuottaa se, kun Hän saa armahtaa syntistä ihmistä. Ilo on niin suuri, että siihen yhtyy koko taivaallinen enkelikuoro.

Taivaassa soi ilo ja ylistys Herran ihmeellisestä pelastavasta armosta. Se soi aivan erityisenä silloin kuin joku ensi kertaa elämässään tekee parannuksen, kääntyy Jeesuksen puoleen, tunnustaa väärät tiensä ja tekonsa ja pyytää armo. Mutta Heran armo ei pääty siihen. Joka kerta kun langennut uskova ihminen tekee parannuksen eli vilpittömästi tunnustaa omat syntinsä ja ne hyljäten huutaa apua, armo rientää hänen luokseen ja Jeesus iloitsee enkeliensä kanssa. Parannus on elämäksi, se on armoa, Jumalan suurta lahjaa. Mutta juuri siksi se myös tuottaa Jumalalle suunnattoman ilon.

Kadonnut hopearaha

Toisessa osassa Jeesus puhui naisesta, joka oli kadottanut kihlajaislahjana sulhaseltaan saamasta kymmenen hopearahan ketjusta yhden. Hän sytyttää lampun ja lakaisten jokaisen talonsa sopen etsii siihen asti, kunnes löytää tuon kallisarvoisen rahan, voidakseen palauttaa sen kaulalleen, sydämensä päälle.

Kysymys on Jumalan Pyhän Kolminaisuuden kolmannen Persoonan Pyhän Hengen työstä, joka tapahtuu seurakunnassa. Pyhä Henki ottaa Jumalan sanan lampun ja järjestelmällisen evankelioinnin luudan ja lähtee etsimään kadonnutta siltä, mistä tietää sen lopulta löytyvän. Lattian kaikki kolot ja liat käydään läpi, sillä juuri ne kätkevät alleen suunnattoman arvokkaan rahan.

Pyhä Henki etsii lain ja evankeliumin saarnalla ihmisiä, kun seurakunta todella menee etsimään kadonneita sieltä missä he ovat: synnin liasta ja ei-kristillisten uskontojen pimeydestä. Evankeliumi valaisee ja puhdistaa. Arvokas kadonnut löytyy.

Silloin seurakunnan keskellä syntyy ilo. Jos jokaiselle elämänsä harharetkiltä Jumalan ihmeelliseen armoon palanneelle on suurta riemua, että hän on saanut omat syntinsä anteeksi, niin lähes yhtä suuri ilo - joskus jopa suurempi ilo täyttää sydämen, kun saa olla vierellä silloin, kun joku ensi kertaa elämässään saa kokea anteeksiantamuksen ja uuden elämän riemun.

Tähän seurakunnan iloon yhtyy myös taivaallinen jo perille päässeiden ylistävä seurakunta. "Suuri todistajien pilvi taivaassa seuraa uskon kilparadalla täällä ajassa taivaalliseen päämääräänsä suuntautuvia, Jeesuksen kasvoihin silmänsä kiinnittäneitä kilvoittelijoita." Suuri ilo on Pyhällä Hengellä, kun Hän on saanut evankeliumin sanalla liittää syntisen ihmisen pelastettujen seurakuntaan.

Tuhlaajapoika

Kolmannessa osassa tekstimme jälkeen Jumalan kolmas persoona taivaallinen Isä ottaa iloiten vastaan kaukomaille menneen ja Jumalan lahjat tuhlanneen pojan ja armahtaa hänet, kun hän väärät tiensä tunnustaen saapuu pyytämään isältään armahdusta.

Jumalalla ei ole mitään suurempaa iloa, kuin armahtaa ja antaa anteeksi. Anteeksi saanut ihminen pääsee takaisin Jumalan yhteyteen ja hänenkin sydämensä täyttyy siitä ilosta, että on saanut anteeksi kaikki menneet syntinsä, väärät ajatuksensa, väärät himonsa, väärät tekonsa, laiminlyöntinsä. Hän saa rauhan sydämeensä ja samalla ilon Herran armosta.

Parannus elämäksi

Kaikissa noissa kolmessa vertauksen osassa etsittävältä ei vaadita mitään erityisiä ponnistuksia tai tekoja oman tilanteensa parantamiseksi. Itse asiassa eksynyt ja syntiensä sitoma ei omaa tilaansa kykenekään mitenkään parantamaan tai muuttamaan. Ainoa asia, joka häneltä edellytetään on parannuksen teko.

Sana parannus tarkoittaa mielen muutosta, suunnan muutosta ja elämän muutosta. Mielen muutos alkaa aina siitä, että ihminen joutuu tunnustamaan olevansa väärässä. Hän on väärässä suhteessa Jumalaan, itse asiassa juoksemassa pakoon Jumalan luota omille teilleen. Siksi väärässä olonsa tunnustanut kääntyy parannuksessa Jumalan suuntaan. Parannus ei ole sitä, että ihminen kykenisi parantamaan itseään, tai muuttamaan itseään paremmaksi vaikka kuinka yrittäisi. Parannus on kääntymistä Vapahtajan ja Parantajan Herran Jeesuksen suuntaan pyytämään Häneltä anteeksiantamusta ja paranemista.

Parannus vie Jumalan yhteyteen ja Jeesuksen elämä alkaa virrata ihmiseen niin, että Herran voimasta hän voi kääntyä myös niiden ihmisten puoleen, joille hän on kääntänyt selkänsä ja löytää uuden yhteyden heihin. Raamattu kuvaa tätä tapahtumasarjaa seuraavin sanoin puhuessaan ei-juutalaisista: "Jumala on antanut pakanoillekin parannuksen elämäksi.

Miksi ihmisen tulee tehdä parannus?

Parannuksessa on viime kädessä kysymys totuuteen suostumisesta Jumalan ja sitten myös ihmisten edessä. Jumala on valo ja rakkaus – ja nämä kaksi ominaisuutta eivät ole ristiriidassa toistensa kanssa. Vain valoon taipuva, totuuden kohtaava voi päästä osalliseksi Jumalan rakkauden anteeksiantavasta voimasta ja elämästä.

Parannusta voi tietyssä merkityksessä verrata lääkärin tekemän taudinmäärityksen hyväksyntään. Vasta sairautensa vakavuuden tunnustava, suostuu hoitoihin, jotka voivat hänet parantaa.

Kuinka parannuksen tekeminen tapahtuu?

Perinteisin ilmaisuin se tapahtuu siten, että ihminen tunnustaa Jumalan sanan totuuden edessä sekä oman sydämensä pahuuden että tekemänsä pahat teot, pahat ajatukset ja sanat sekä laiminlyöntinsä, antaa niille niiden oikean nimen ja sitten kääntyy rukouksessa Jeesuksen puoleen ja pyytää kaikkea syntiä ja syntisyyttä anteeksi sillä perusteella, että Jeesus on hänen syntiensä rangaistuksen jo Golgatan ristillä kärsinyt. Näin tehdessään ihminen irtisanoutuu synneistään, vaikka hän hyvin tietää, että omalla voimallaan hän ei kykene synnin tekemisestä luopumaan. Parannus on siis kokonaisvaltainen EI omalle syntisyydelle ja kokonaisvaltainen KYLLÄ Jumalan totuudelle ja armolle. Näin ihminen avaa sydämensä Jumalan suuntaan, ja Herra itse lahjoittaa hänelle anteeksiantamuksen ja uuden voiman elää myönteisesti Jumalan totuuden mukaan ja iloita tästä uudesta elämästä Jumalan yhteydessä.

Mistä on tehtävä parannus?

Tässä yhteydessä ehkä kannattaa kertoa esimerkki eräästä japanilaisesta miehestä, jonka nimi on **Hirokazu Matsuoka**. Hän on entinen buddhalainen munkki, mutta tehdessään väitöskirjaa Korean buddhalaisuudesta Soulissa hän ensi kertaa elämässään törmäsi kristittyihin, jotka pyysivät häntä opiskelemaan Raamattua. Hän innostui asiasta, koska hänen

mielestään buddhalaisen munkinkin tulisi kerran elämässään lukea Raamattu läpi.

Tässä pienehkössä korealaisessa seurakunnassa Raamatun opiskelu tapahtui perusteellisenä ryhmätyönä. Ensin kukin sai kotonaan tutkittavaksi tekstin kysymysten valossa, sitten pareittain ja ryhmässä käytiin teksti läpi ja lopuksi vielä kukin kirjoitti yhteenvedon kunkin kerran opinnoistaan ja luki sen seuraavassa kokoontumisessa. Hirokazu oli tottunut järjestelmälliseen ja syvälliseen opiskeluun nautti Raamatun tutkimisesta. Hän iloitsi myös uusista kristityistä ystäväistä, jotka osoittivat hänelle monenlaista ystävällisyyttä.

Mutta lopulta hän törmäsi seinää vastaan. Kukaan Raamatun lukija ei voi välttää sitä, että Raamattu väittää häntä syntiseksi ja vaatii ihmistä tekemään parannuksen. Mutta koko pienen elämänsä buddhalaista moraalialueella tiukasti noudattaneena Hirokazu on aivan mahdotonta hyväksyä sitä, että hän muka olisi syntinen ihminen. Niinpä hän päätti ilmoittaa hänen henkilökohtaiselle avustajalleen, seurakunnan nuorisotyön vetäjälle, että hänen olisi pakko jättää Raamatun opiskelu tästä syystä.

Vielä kerran hän kuitenkin päätti osallistua opiskeluryhmään ja aiheena oli Jeesuksen sanat: "Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumiin!" Mutta kun tehtävänä oli kirjoittaa parannuksen tekijän rukous, siitä ei tahtonut tulla yhtään mitään.

"Eihän hän ollut mikään syntinen! Miten hän olisi voinut kirjoittaa parannuksen tekijän rukouksen?"

Useita tunteja hän istui tyhjän paperin edessä. Meni nukkumaan ja jatkoi yritystä varhain sunnuntaiaamuna yhtä huonolla menestyksellä. Lopulta vähän ennen kuin heidän piti lähteä kirkolle, hänelle välähti. Voisihan hän yrittää kirjoittaa rukouksen kuvittelemalla millaisen sen pitäisi olla, jos hän olisi sattunut olemaan syntinen. Kynä alkoi lentää:

"Jumala, olen tähän asti elänyt piittaamatta Sinusta mitään. Anna anteeksi. Olen syntinen enkä ansaitse tulla armahdetuksi, mutta ole minulle armollinen..."

Koko paperi täyttyi tekstillä ja hän huokasi helpottuneena.

Raamatun opiskelu alkoi jumalanpalveluksen jälkeen ja tuli hänen vuoronsa lukea yhteenveto. Mutta kun hän alkoi lukea kirjoittamaansa rukousta tapahtui ihme. Kyyneleet alkoivat valua vuolaina hänen silmistään ja töin ja tuskin hän kykeni pysymään pystyssä sydämensä murtumiselta. Kun rukous loppui, hänen sydämensä täytti sanoinkuvaamaton rauha ja ilo. Siinä hetkessä pyyhkäistiin pois hänen sydämensä ahdistava kysymys siitä, miksi elämä on niin tyhjää ja merkityksetöntä. Hänen sisimpänsä täytti vahva varmuus siitä, että Jumala elää. Jeesus on Totuus. Hän on Jeesuksen oma, ja Jeesus johtaa hänen elämäänsä. Jeesus itse on vastaus elämän tarkoitukseen.

Kenelle on tehtävä parannus?

Parannuksessa on siis ennen kaikkea kysymys suhteesta Jeesukseen Kristukseen. Ensimmäinen kysymys ei ole mitä olen rikkonut, vaan ketä vastaan olen rikkonut ja siksi on käännäyttävä ennen kaikkea Herran puoleen, mutta sitten myös niiden ihmisten suuntaan, joita vastaan on rikkonut.

Parannuksen vaikeus

Luonnostaan ihminen on äärimmäisen ylpeä olento. Muiden pahuuden näkemisessä ja syyttämisessä olemme mestareita, mutta omien syntien tunnustaminen vaatii aimon noksen nöyryyttä. Itse asiassa ihminen pakenee totuutta itsestään niin kauan kuin se on mahdollista. Jumalan täytyy usein aika kovalla kädellä tarttua elämäämme, ennen kuin tunnustamme tosiasiat itsestämme. Ihminen saattaa kyllä inhota syntien ikäviä seurauksia ja saattaa tehdä "krapulassa" olevan parannusta kohtalaisen helposti, mutta itse synnistä hän ei hevin halua luopua. Ihmisen surkeus on siinä, että hän rakastaa syntiään.

Ihminen on varsinainen peto itsensä pettämisessä. Toisia ihmisiä ei ole läheskään niin helppo pettää kuin itseään ja Jumalaa on mahdotonta pettää. Tänä päivänä itsepetos tosin naamioituu usein "itselleen rehellisyyden" nimikkeen alle. Tämän kaltainen itselleen rehellisyys ei usein ole muuta kuin omien himojensa ja syntiensä hyväksymistä. Siksi jokainen niin ei-kristitty kuin kristitty tarvitsee toistuvasti kehotusta parannukseen ja Jumalan sanan totuuden sydämeen tunkeutumista. Vasta parannuksen kautta löytyy tie todelliseen parantumiseen.

Pelastus on Jumalan teko

Pelastus on Jumalan teko. Kukaan ihminen ei voi itseään muuttaa eikä itseään pelastaa. Mutta se ei tarkoita sitä, etteikö ihminen olisi vastuussa omasta elämästään. Kokemuksesta tiedämme, että emme kykene vastustamaan meissä asuvaa syntiä, mutta joka kerta kun lankeamme, tajuamme selkeästi, että me itse olemme kokonaan vastuussa siitä pahasta minkä teemme. Keuhkosityöpään sairastunut ihminen ei voi itse itseään leikata – vaikka hän olisi kuinka pätevä kirurgi. Mutta toisaalta hän voi kieltäytyä hoidosta. Ihmisen pelastus on kokonaan Jumalan työ, mutta hän voi torjua Jumalan valmistaman pelastuksen elämästään ja hän on kokonaan vastuussa tuosta valinnastaan. Siksi on äärimmäisen vakava hetki, kun ihminen kuulee Jumalan kutsun seuraavassa muodossa:

"Tee parannus, tunnusta syntisi ja käy Minun pyhän Poikani Jeesuksen uhrikuoleman tähden anomaan anteeksiantamusta!"

Parannuksen hedelmä

Varas ei tee vielä sillä lopullista parannusta, kun hän tunnustaa varkautensa ja korvaa sen mitä on varastanut. Sellaista ihmistä voitaisiin verrata tupakkalakossa olevaan tupakoitsijaan. Hän on varkauslakossa oleva varas. Mutta siinä vaiheessa kun hän alkaa iloisin mielin jakamaan omastaan pois puutteessa olevien hyväksi, hänessä näkyy Jumalan synnyttämä parannuksen hedelmä.

Toistuva parannus

Niin kuin pieni lapsi juoksee äitinsä luo säännöllisin väliajoin varmistamaan, että hän on yhä äitinsä rakkauden ja huolenpidon kohde. Samalla tavalla uskova kristitty kääntyy päivittäin Jumalan puoleen – usein monta kertaa päivässä. Jokaiseen Herran puoleen kääntymiseen sisältyy parannus, vaikka rukous olisi pääosin pyyntöjä ja kiitosta ja ylistystä täynnä. Tässä ajassa uskova ihminen on syntinen vaikka hän tietää samalla olevansa Jumalan lapsi ja omistaa Kristuksen lahjavanhurskauden. Jumalan elämä vuotaa häneen joka kerta kun hän - käyttäkseni vanhaa ilmaisua – käy ristin juureen. Siinä hän tunnustaa Vapahtajan Golgatan uhrikuolemaa muistaen päivittäisen ja olemuksellisen pahuutensa ja omistaa yhä enenevän Jumalan armon elämäänsä.

Herra kutsuu Sinua

Herra rakastaa Sinua. Herra haluaa antaa Sinun sydämeesi ilon, yhteyden oman sydämensä rakkauteen. Herra etsii Sinua tänään sanansa saarnan kautta. Hän odottaa, että kääntynyt Hänen puoleensa, tunnustat tilasi aivan sellaiseksi kuin se todellisuudessa on, pyydät Häneltä anteeksi ja pyydät Häntä tulemaan sydämeesi. Niin teet parannuksen ja pääset osalliseksi Hänen elämästään ja Hänen ilostaan.

Sinulle, joka olet jo kerran kääntynyt Herran puoleen. Käännä jälleen tänään, kerro koko elämäsi tilanne Hänelle. Hänellä on paljon anteeksiantamusta Sinulle. Hän haluaa uudelleen jakaa omansa Sinun kanssasi.